

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΑΔΑΣ

Συνιστάμενον υπό του Υπουργείου της Παιδείας ως το κατ'έξοχον παιδικόν περιοδικόν σύγγραμμα, αληθείς παρυσχόν εις την γύρον ήμῶν ὑπερσίας καί υπό του Οικουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ως ἀνάγνωσμα ἀριστον καί χρησιμώτατον εις τοὺς παῖδας.

<p>ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ</p> <p>Ἐσωτερικῶς : Ἐτησίᾳ φρ. χρ. 8,— Ἐξάμηνος . . . 4,50 Τριμηνος . . . 2,50</p> <p>Ἐξωτερικῶς : Ἐτησίᾳ φρ. χρ. 10,— Ἐξάμηνος . . . 5,50 Τριμηνος . . . 3,—</p> <p><i>Ἄι συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.</i></p>	<p>ἨΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ</p> <p>ΙΑΡΥΘΗ Τῶν 1879</p> <p>ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ</p> <p>ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ</p>	<p>ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ</p> <p>Ἐσωτερικῶς λεπ. 20. Ἐξωτερικῶς φρ. χρ. 0,20</p> <p>Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, Α' καὶ Β' περιόδου τιμῆται ἐκαστον λεπ. 25 (φρ. 0,25).</p> <p>ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ</p> <p>Ὀδὸς Ἐδριπέιδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαθράκειον</p>
-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

Περίοδος Β.—Τόμος 16ος

Ἐν Ἀθήναις, 28 Μαγίτιον 1909

Ἔτος 31ον.—Ἀριθ. 17

ΚΟΣΜΟΚΡΑΤΩΡ

(ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι' (Συνέχεια).

Καὶ τότε προσεπάθησα, σκεπτόμενος ὀλονέν, νὰ καταστρώσω τὰς συνεπείας τῆς συγκατατίσεως, τὴν ὁκοίαν ἐγνώριζα μόνος ἐγώ, τῆς ὁμοιότητος τοῦ γραφικοῦ χαρακτήρος τῶν δύο ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας εἶχε γράψῃ ἀφεύκτως ἐν καιρῷ αὐτῷ πρέσβητος, — ὁ κυβερνήτης τοῦ Τρόμου, — ἑορθεῖν ὄνομα ἀλλὰ καὶ πολὺ δικαιολογημένον!

Ἠρώτων ἐμαυτὸν ἐὰν ἡ σύμπτωση αὕτη δὲν ἐπέτρεπε τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐρευνῶν ὑπὸ δρους εὐνοικωτέρας, ἐὰν δὲν ἤδυνάμεθα τῶρα νὰ ἐξαπαλῶσωμεν τοὺς ἀνθρώπους μας ἐπὶ ἰσχυρὰ ἀσφαλέστερα, τὰ ὅποια θὰ τοὺς ὠδήγουν εἰς τὸ πέρας. Ἐπιτέλους, ποία σχέσις ὑπῆρχε μεταξὺ τοῦ Τρόμου καὶ τοῦ Γκρέητ-Ἄβρυ, μεταξὺ τῶν παραδόξων φαινομένων τῶν Κωσκιῶν Ὀρέων καὶ τῶν ὄχι ὀλιγώτερον παραδόξων ἐμφανίσεων τῆς μυστηριώδους μηχανῆς ;..

Ἐκαίᾳ ὅτι ἐπρεπε νὰ κάμω, καί, μὲ τὸ γράμμα εἰς τὴν τσέπην, μετέβην εἰς τὸ Μέγαρον τῆς Ἀστυνομίας.

Ἠρώτησα ἂν ὁ κ. Οὐάρδ εὐρίσκατο εἰς τὸ γραφεῖόν του. Καὶ λαβὼν καταφατικὴν ἀπάντησιν, ἄρμησα πρὸς τὴν θύραν, τὴν ἐκτόκησα κατὰ δύναμιν τοῦ πρέποντος, καὶ μὲ τὴν λέξιν «ἐμπρός!» εἰσέβαλα ἀσθμαίνων εἰς τὸ γραφεῖον.

Ὁ κ. Οὐάρδ εἶχεν ἀκριβῶς πρὸ ὀφθαλμῶν τὴν ἐπιστολὴν τὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὰς ἐφημερίδας, καὶ ὄχι πλέον τὸ πανομοιοτύπον, ἀλλ' αὐτὸ τὸ πρωτότυπον, τὸ ὅποιον εἶχε ριφθῆ εἰς τὸ γραμματοκιβώτιον τοῦ Μεγάρου.

— Ἐχεις τίποτε νεώτερον, Στράκ ;

— Ἰδοὺ, κύριε Οὐάρδ.

Καὶ ἐβγάλα ἀπὸ τὴν τσέπην μου τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Κ.Σ. κτλ.

Ὁ προϊστάμενός μου τὴν ἐπῆρε, τὴν

ἐκύτταξε, καὶ πρὶν τὴν ἀναγνώσῃ :

— Τί εἶνε αὐτό ; μὲ ἠρώτησε.

— Ἐπιστολὴ ἀπὸ κάποιον Κ. Σ. Μ. Κ. Ρ. καθὼς βλέπετε.

— Καὶ πῶς ἐταχυδρομήσῃ ;

— Εἰς τὸ ταχυδρομεῖον τοῦ Μόργκαντων, εἰς τὴν Βόρειον Καρολίαν.

— Πότε τὴν ἐλάβατε ;

— Πρὸ ἐνὸς περὶπου μηνός... τὴν 13 Ἰουνίου.

— Τί ἐσκέφθητε εἰς τὴν ἀρχὴν ;

— Ὅτι κάποιος ἀστεῖος ἠθέλε νὰ μὲ πειράξῃ...

— Σήμερον ὁμως, Στράκ ;..

— Σήμερον σκέπτομαι ὅτι θὰ σκεφθῆτε καὶ σεῖς, κύριε Οὐάρδ, ἀφοῦ τὴν ἀναγνώσατε.

Ὁ προϊστάμενός μου ἀνέγνωσε τότε τὴν ἐπιστολὴν μετὰ προσοχῆς, ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους.

— Ἐχει ἀντὶ ὑπογραφῆς τὰ ἀρχικὰ Κ.Σ.Μ. Κ.Ρ., παρετήρησε.

— Τὰ ὅποια ὁμως δὲν εἶνε ἀρχικὰ, ἀλλὰ τὰ σύμφωνα, σχεδὸν ὅλα, τῆς λέξεως *Κοσμοκράτωρ* τοῦ πανομοιοτύπου...

— Τοῦ ὁποίου ἰδοὺ τὸ πρωτότυπον, ἀπεκρίθη ὁ κ. Οὐάρδ ἐγειρόμενος.

— Εἶνε φανερόν, προσέθεσα, ὅτι καὶ αἱ δύο ἐπιστολαὶ εἶνε τῆς ἰδίας χειρὸς.

— Τῆς ἰδίας χειρὸς, Στράκ.

— Βλέπετε, κύριε Οὐάρδ, ὅποια ἀπειλαὶ μοὶ ἀπευθύνονται, ἐν ἡ περιπτώ-



«Πῶς ὁ Τρόμος θὰ ἴτο ἱκανὸς νὰ συναγωνίζεταί πρὸς τοὺς ἰεράκας καὶ τοὺς ἀετούς!..» (Σελ. 138, στ. α'.)

σει θα έκαμνα δευτέραν απόπειραν να εισχωρήσω εις τὸ Γκρέητ-Άβρυ;

— Μάλιστα... ὡς ἀπειλοῦν διὰ θανάτου... Ἀλλὰ τὴν ἐπιστολὴν αὐτήν, Στράκ, τὴν ἐλάβατε πρὸ μηνός. Διατί δὲν μοῦ τὴν ἐδείξατε ἐνωρίτερα;...

— Διότι δὲν ἔδωσα καμμίαν σημασίαν... Σήμερον μόλις, μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Τρόμου, ἐσυλλογίσθητι ὅτι εἰμπορεῖ νὰ εἶνε σοβαρά...

— Ἐπιδοκιμάζω τὴν σκέψιν σας, Στράκ... Τὸ γεγονός μοῦ φαίνεται σοβαρώτατον, καὶ νομίζω ὅτι εἶνε ἱκανὸν νὰ μᾶς θέσῃ ἐπὶ τὰ ἴχνη τοῦ παραδόξου αὐτοῦ ἀνθρώπου.

— Αὐτὸ λέγω κ' ἐγὼ, κύριε Οὐάρντ. — Ἀλλὰ πάλιν... ποία σχέσις εἰμπορεῖ νὰ ὑπάρχῃ μεταξύ τοῦ Τρόμου καὶ τοῦ Γκρέητ-Άβρυ;

— Εἰς τοῦτο δὲν εἰσέρω τί νὰ πανηθῶ καὶ δὲν εἰμπορεῖ νὰ φαντασθῶ...

— Μία μόνον ἐξήγησις ὑπάρχει, ὑπέλαβεν ὁ κ. Οὐάρντ, ἀλλὰ καὶ αὐτὴ ὀλίγον πιθανή, διὰ νὰ μὴ εἰπω ἀπαράδεκτη...

— Ποία; — Ὅτι τὸ Γκρέητ-Άβρυ εἶνε ἀκριβῶς τὸ μέρος, τὸ ὁποῖον ἐξέλεξεν ὁ ἐφευρέτης, διὰ νὰ φυλάττῃ τὰ μηχανήματά του... Ὡς νὰ ἐλέγαμεν, ἡ ἀποθήκη του!

— Ὅχι δά!... ἀνεκράξα. Καὶ με πόσον τρόπον θὰ εἰσχωρήσῃ καὶ θὰ ἐξήρηχοτο;... Ἐξ ὧν εἶδα, κύριε Οὐάρντ, αὐτὸ μοῦ φαίνεται ἀδύνατον!

— Ἐκτός ἐάν, Στράκ...

— Ἐκτός ἐάν, παρακαλῶ;...

— Ἐάν ἡ μηχανὴ τοῦ «Κοσμοκράτορος» αὐτοῦ ἔχη καὶ πτέρυγας, αἱ ὁποῖαι τῇ ἐπιτρέπουσαν νὰ νέμωται καὶ νὰ φωνάζῃ εἰς τὸ Γκρέητ-Άβρυ!...

Δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ ζωηρὸν κίνημα δυσπιστίας. Πῶς ὁ Τρόμος θὰ ἦτο ἱκανὸς νὰ συναγωνίζετο πρὸς τοὺς ἱεράκας καὶ τοὺς ἀετούς!... Καὶ ὁ κ. Οὐάρντ ὁ ἴδιος δὲν ἐπέμεινε περισσώτερον εἰς τὴν τολμηρὰν αὐτὴν ὑπόθεσιν.

Ἐν τῇ μεταξύ εἶχε κέρη τὰς δύο ἐπιστολάς, τὰς παρέβαλλεν ἐκ νέου, ἐξήταξε τὸ γράφισμὸν τὼν διὰ μικροῦ τινοῦ φακοῦ, κ' ἐπέσπετο περὶ τῆς τελείας τῶν ομοιότητος. Ὅχι μόνον ἡ αὐτὴ χεῖρ, ἀλλὰ καὶ ἡ αὐτὴ γραφὴ τὰς εἶχε γράψῃ... Κ' ἐκεῖνα τὰ γράμματα τῆς πρώτης Κ.Σ.Μ. κτλ. ἐσήμαινον προφανῶς τὸ Κοσμοκράτωρ τῆς δευτέρας.

Μετὰ τινὰς στιγμὰς σκέψεως ὁ κ. Οὐάρντ μοι εἶπε:

— Κρατῶ τὴν ἐπιστολὴν σας, Στράκ, καὶ, ἀσφαλῶς, συλλογίζομαι ὅτι εἰσθε προωρισμένος νὰ παιξέτε σπουδαῖον ρόλον εἰς τὴν παράδοξον αὐτὴν ὑπόθεσιν, ἢ μᾶλλον εἰς τὰς δύο αὐτὰς ὑποθέσεις... Ποία σχέσις ὑπάρχει μεταξύ τῶν δὲν

εἰμπορεῖ νὰ μαντεύσῃ, κατὰ τὴν γνώμην μου ἔμως ἡ σχέσις ὑφέσταται. Ἀνεμίσθητε ἤδη εἰς τὴν πρώτην, δὲν θὰ ἦτο διόλου ἐκπληκτικὸν ἂν ἀνεμίσθησθε καὶ εἰς τὴν δευτέραν.

— Τὸ εὔχομαι, κύριε Οὐάρντ, καὶ αὐτὴ ἡ εὐχὴ δὲν πρέπει νὰ σᾶς ἐκπλήξῃ ὡς προερχομένη ἀπὸ ἑνα περιέργων...

— Σάν καὶ ἐγὼ, Στράκ!... Πολὺ καλά. Λοιπὸν σᾶς ἐπαναλαμβάνω: Νὰ εἰσθε ἔτοιμος νὰ αναχωρήσετε εἰς πρώτην διαταγὴν.

Ἀνεχώρησα ἀπὸ τὸ Μέγαρον τῆς Ἀστυνομίας μετὰ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐπεκαλοῦντο τὴν συνδρομήν μου. Οἱ δύο ὑπάλληλοί μου καὶ ἐγὼ θὰ ἦμεθα ἔτοιμοι νὰ αναχωρήσωμεν ἐντὸς μιᾶς ὥρας τὸ πολὺ περὶ τούτου ὁ κ. Οὐάρντ ἠδύνατο νὰ εἶνε ἡσυχος.

Ἐν τούτοις τὰ πνεύματα ἐξήφθησαν ἔτι μᾶλλον ἀπὸ τῆς ἀρήσεως τὴν ὁποῖαν ἀντέταξεν ὁ κυβερνήτης τοῦ Τρόμου πρὸς τὰς προτάσεις τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως. Ἡθάρσαντο καλῶς, καὶ εἰς τὴν Ἀσυχὴν Οἰκίαν καὶ εἰς τὸ Ἰαπωνεῖον, ὅτι ἡ δημοσία γνώμη ἀπήτει ἐνέργειαν... Ἀλλὰ τί εἶδους;..

Ποῦ νὰ εὐρεθῇ ὁ «Κοσμοκράτωρ»; Καὶ ἂν ἐνεφανίζετο ποθενά, πῶς νὰ συλληφθῇ; Τὰ πράγματα δὲ, τὰ κατ' αὐτόν, ἐξηκολούθουν νὰ μένουσαν ἐντελῶς ἀεζήγητα. Ὅτι ἡ μηχανὴ τοῦ ἦτο προικισμένη μετὰ ταχύτητα, οὐδεμία ἀμφιβολία. Ἀλλὰ πῶς κατώρθωσε νὰ εἰσχωρήσῃ εἰς τὴν λίμνην Κιρδάλην, χωρὶς ἐπικοινωνίαν μετὰ τὴν ἕξω, καὶ πῶς κατώρθωσε νὰ ἐξέλθῃ; Τελευταίως ἐθεάθη εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς Ἀνωτέρας λίμνης. Ἀλλὰ πῶς δὲν ἐφάνη ἐν τῇ μεταξύ ποθενά, εἰς τὸ διάστημα τῶν ὀκτακοσίων μιλίων, τὸ ὁποῖον χωρίζει τὰς δύο λίμνας;... Πόσα πράγματα, τῇ ἀληθείᾳ ἀνεξήγητα!.. Ἀλλὰ διὰ τοῦτο ἀκμύη περισσότερον ἔπρεπε νὰ ἐρευνηθῶν... Ἀποῦ τὰ δολλάρια ἀπέτυχον, ἔπρεπε νὰ προστρέξωμεν εἰς τὴν βίαν. Ὁ ἐφευρέτης δὲν ἐπωλοῦσε τὴν ἐφεύρεσίν του, καὶ εἶδομεν μετὰ τῆς περιφρονητικῆς καὶ ἀπειλητικῆς φράσεως διευτύπων τὴν ἀρνήσιν του... Ἐστὼ! Ὅθ' ἐθεωρεῖτο ὡς κακοποιός, κατὰ τοῦ ὁποῖου κάθε μέσον, σκοποῦν νὰ τὸν καταστήσῃ ἀνίκανον πρὸς βλάβην, θὴ ἦτο νόμιμον... Ἡ ἀσφάλεια, ὄχι μόνον τῆς Ἀμερικῆς, ἀλλὰ τοῦ κόσμου ὅλου, τὸ ἀπαιτοῦσε. Ἡ ὑπόθεσις ὅτι ἐσχάθη συνεχεῖς δυστυχήματος, κατέπιπτεν ὀριστικῶς μετὰ τὴν διαδόχον ἐπιστολὴν τῆς 15 Ἰουλίου. Ὁ ἐφευρέτης ὑπῆρχεν, ἔζη, ἡ δὲ ζωὴ του ἀπετέλεσε δημόσιον κίνδυνον, μέγαν καὶ διηγεαλῆ.

ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἰδεῶν αὐτῶν, ἡ Κυβερνήσις ἐδημοσίευσε τὴν ἐπομένῃ ἀνακοίνωσιν:

Ἐπειδὴ ὁ κυβερνήτης τοῦ Τρόμου ἀρνεῖται νὰ διαπραγματευθῇ τὴν ἐκχώρησιν τοῦ μυστικοῦ του ἀντί οἰαζήποτε τιμῆς, ἐπειδὴ ἡ χρῆσις τὴν ὁποῖαν κάμνει τῆς μηχανῆς του ἀποτελεῖ κίνδυνον, κατὰ τοῦ ὁποῖου εἶνε ἀδύνατος πᾶσα προφύλαξις, ὁ ῥηθεις κυβερνήτης τίθεται ἐκτὸς τοῦ νόμου. Ἐπιδοκιμάζεται ἐκ τῶν προτέρων πᾶν μέτρον, τὸ ὁποῖον θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν καταστροφὴν τῆς μηχανῆς του καὶ τοῦ ἴδιου. Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν! Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης μεγάλαι ἀμοιβαὶ ἐπροκηρύχθησαν δι' ὄντινα θάνατο κάλυπτε τὸ κρησφύγετον τοῦ ἐπικινδύνου ἀνθρώπου, δι' ὄντινα θὰ καταθῶνεν νὰ τὸν συλλάβῃ, ἀπαλλάσσων τὴν χώραν τοῦ κινδύνου του. Τοιαύτη ἡ κατάστασις κατὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ Ἰουλίου. Ἐν τούτοις, ὁ σκεπτόμενος καλῶς θὰ συνεπέριεν ὅτι μόνῃ ἡ τύχη ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρει τὴν ποθητὴν λύσιν. Δὲν ἔπρεπε τῶντ' ὁ ἐπικεκρηγμένος αὐτὸς ἐφευρέτης κάπου νὰ ἐμαφισθῇ, νὰ παρατηρηθῇ, νὰ δηλωθῇ, καὶ ὑπὸ περιστάσεις τοιαύτας, ὥστε νὰ γίνῃ δυνατὴ ἡ σύλληψίς του; Ἐάν ἐνεφανίζετο μίαν στιγμὴν ὡς αὐτοκίνητον ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ὡς πλοῖον ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἢ ὡς ὑποβρύχιον ἐντὸς τῶν ὑδάτων, βεβαίως ἡ μηχανὴ θὰ ἦτο ἀσύλληπτος. Ἐπρεπε νὰ καταληφθῇ κάπου ἐξ ἀπρόσπου ἀκινήτουσα, καὶ νὰ συλληφθῇ πρὶν προφθάσῃ νὰ διαφύγῃ, χάρις εἰς τὴν ταχύτητα ἐκείνην, πρὸς τὴν ὁποῖαν καμμιὰς ἄλλης μηχανῆς ἡ ταχύτης δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιβραδύνῃ!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης μεγάλαι ἀμοιβαὶ ἐπροκηρύχθησαν δι' ὄντινα θάνατο κάλυπτε τὸ κρησφύγετον τοῦ ἐπικινδύνου ἀνθρώπου, δι' ὄντινα θὰ καταθῶνεν νὰ τὸν συλλάβῃ, ἀπαλλάσσων τὴν χώραν τοῦ κινδύνου του.

Τοιαύτη ἡ κατάστασις κατὰ τὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ Ἰουλίου. Ἐν τούτοις, ὁ σκεπτόμενος καλῶς θὰ συνεπέριεν ὅτι μόνῃ ἡ τύχη ἠδύνατο νὰ ἐπιφέρει τὴν ποθητὴν λύσιν. Δὲν ἔπρεπε τῶντ' ὁ ἐπικεκρηγμένος αὐτὸς ἐφευρέτης κάπου νὰ ἐμαφισθῇ, νὰ παρατηρηθῇ, νὰ δηλωθῇ, καὶ ὑπὸ περιστάσεις τοιαύτας, ὥστε νὰ γίνῃ δυνατὴ ἡ σύλληψίς του; Ἐάν ἐνεφανίζετο μίαν στιγμὴν ὡς αὐτοκίνητον ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ὡς πλοῖον ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἢ ὡς ὑποβρύχιον ἐντὸς τῶν ὑδάτων, βεβαίως ἡ μηχανὴ θὰ ἦτο ἀσύλληπτος. Ἐπρεπε νὰ καταληφθῇ κάπου ἐξ ἀπρόσπου ἀκινήτουσα, καὶ νὰ συλληφθῇ πρὶν προφθάσῃ νὰ διαφύγῃ, χάρις εἰς τὴν ταχύτητα ἐκείνην, πρὸς τὴν ὁποῖαν καμμιὰς ἄλλης μηχανῆς ἡ ταχύτης δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιβραδύνῃ!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἐπειδὴ ὁ κυβερνήτης τοῦ Τρόμου ἀρνεῖται νὰ διαπραγματευθῇ τὴν ἐκχώρησιν τοῦ μυστικοῦ του ἀντί οἰαζήποτε τιμῆς, ἐπειδὴ ἡ χρῆσις τὴν ὁποῖαν κάμνει τῆς μηχανῆς του ἀποτελεῖ κίνδυνον, κατὰ τοῦ ὁποῖου εἶνε ἀδύνατος πᾶσα προφύλαξις, ὁ ῥηθεις κυβερνήτης τίθεται ἐκτὸς τοῦ νόμου. Ἐπιδοκιμάζεται ἐκ τῶν προτέρων πᾶν μέτρον, τὸ ὁποῖον θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν καταστροφὴν τῆς μηχανῆς του καὶ τοῦ ἴδιου. Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

κίπου ὡς σίφων. Ἀδύρην ἐλέγετο ὅτι τὸ πλοῖον ἀνεφάνη εἰς κάποιαν τῶν πολυαριθμῶν ἀμερικανικῶν λιμνῶν... Ἀλλοτε ἐτηλεγραφεῖτο ὅτι τὸ ὑποβρύχιον ἐξετέλει γυμνάσιον εἰς κάποιον πέλαγος. Ὅλα αὐτὰ τὰ ἐβλέπεν ἡ φαντασία ἐξημμένων ἀνθρώπων, ὑπὸ τὸν μεγεθυντικὸν φακὸν τοῦ τρόμου καὶ τῶν μεγάλων ἀμοιῶδων...

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκράτορος τούτου, ὁ ὁποῖος ἐθεώρει τὸν ἑαυτὸν τοῦ ἀρετὰ ἰσχυρόν, ὥστε νὰ προκαλῆ καὶ νὰ ψήφῃ ὀλόκληρον Κράτος, ὀλόκληρον Ἔθνος, — καὶ μάλιστα τὸ Ἀμερικανικόν!

Ἦτο ἡ προγραφή, ἡ ἐπικηρύξις! Πόλεμος ἐξοντώσεως ἐκηρύσσεται ἐναντίον τοῦ Κοσμοκ

«Αλλ' οι τρεις Παιδες προσηχθήσαν εις τὸν Θεὸν τῶν πατέρων των, τοῦ Ἀβραάμ, τοῦ Ἰσαάκ καὶ τοῦ Ἰακώβ. Καὶ ὁ Θεὸς τῶν πατέρων των ἔκαμε τὸ θαῦμά του! Τὸ πῦρ τῆς καμίνου δὲν ἤγγισεν οὔτε τρίγα τῆς κεφαλῆς των, καὶ σώοι οἱ τρεις Παιδες, ἀβλαβεῖς, ἀνέπαφοι, ἤρχισαν νὰ ψάλλουν καὶ νὰ ὑμνολογοῦν: «Βύλογητὴς ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερφύουμένος εἰς τοὺς αἰῶνας...»

Ἐδῶ ὁ ἀναγνώστης διακρίπτεται ἀποτόμως: Ὁρθανοῦνται αἱ θύραι τοῦ Ἱεροῦ. Ἐμφανίζεται ὁ Δεσπότης, λευκοφόρος, οἱ ἱερεῖς τοῦ ἐπίσης. Ὅλοι περιχαρεῖς, νικηταί, θριαμβευτικοί. Ὁ Δεσπότης βυθίζει τὴν χεῖρά του εἰς τὸ κἀνίστρον, μᾶς ραίνει μὲ τὰ ροδόφυλλα, καὶ ἀρχίζει νὰ ψάλλῃ τὸν Ἕμνον τῶν Τριῶν Παιδῶν, τὸν ὅποιον συνεχίζου ἐπειτα οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ φάλται ὅλοι: «Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, εὐλογεῖτε καὶ

ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας!» Τελειώνει ὁ ὕμνος ὁ θαυμάσιος, καὶ ἀναγινώσκειται ὁ Ἀπόστολος. Καὶ ἰδοὺ πάλιν ὁ Δεσπότης εἰς τὴν Ὁραίαν Πύλιν. Εἶπε ἡ ἐπίσημος στιγμή. Ψάλλει μὲ μεγάλην φωνὴν ἡ Ἀνάστα ὁ Θεὸς κρῖνον τὴν γῆν...» καὶ λακτίζει τὸν σωρὸν τῆς δάφνης, ὁ ὅποιος εἶνε ἐμπρὸς του. Ἀλαλαγμὸς καὶ θρίαμβος! Ἡ ἐκκλησία στρώνεται ὅλη μὲ φύλλα δάφνης, τὸ ἐμβλημα τῆς νίκης. Συγχρόνως κροτεῖ τὸ τηλεβόλον, τὸ ὅποιον μεταδίδει εἰς τὴν πόλιν τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα. Καὶ ἡ πόλις ὅλη μυριόστομος ἀλαλάζει: Ὁ Χριστὸς ἀνέστη!... Ἀδύνατον νὰ σὰς παραστήσω τὴν ἐντύπωσιν τοῦ μοῦ ἔκαμεν ἡ πρώτη αὐτὴ τελετὴ! Ἀλλὰ μήπως ἡ τελετὴ τῆς Πρώτης Ἀναστάσεως, κατὰ τὸν ὄρθρον τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, δὲν εἶνε ἡ ὁραϊότερα τῆς Ἐκκλησίας μας;

Σας ἀσπάζομαι
ΦΑΙΔΩΝ

ΜΙΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ ΕΚΠΛΗΣΙΣ



Τὴν παρωτιὰ ἢ περιέργγος αὐτὴ εἰκόνα;

Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ τὸ εἰπωμεν εἰς ἕσους ἀνεύνησαν τὸ προηγούμενον φυλλάδιον. Διὸ ὅλοι βεβαίως θανατωνοῦσαν ἀμέσως τὸν ἀγαθὸν Κύρ Βαγγέλην, ὁ ὅποιος ἦτο ὀλίγον τι μικροῦς, καὶ τὸν εὐλίγων ἀνθρωπίνου Φολέτον, ὁ ὅποιος ἦτο ὀλίγον τι αὐθάδης... Ἡ εἰκόνα ἦτο προωρισμένη νὰ συνοδεύσῃ τὸ διήγημα ἐκεῖνο, ἀλλ' εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ὁ χῶρος δὲν μᾶς επέτρεψε νὰ τὴν συμπεριλάβωμεν. Τὴν δημοσιώσομεν λοιπὸν σήμερον, ὡς μίαν εὐχάριστον ἐκπληξιν, διότι δὲν ἐπεριμένετε βέβαια δι' ἡ φάλα ἱστορία τοῦ Κύρ Βαγγέλην θὰ εἶχεν ὡς συνέχισαν καὶ ἡ μίαν ὁραίαν εἰκόνα!

Η ΜΙΚΡΗ ΜΑΥΡΗ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΑ

[ΜΥΘΙΩΣΤΟΡΗΜΑ ΥΠΟ Α. ΛΑΤΟΥΣΗ]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'. (Συνέχεια)

Καὶ ἡ μητέρα τῆς Ὁ' Δάλιας, ἡ ὁποία δὲν τὴν ἀγαποῦσε, τῆς εἶπε:

— Τέτοιο φόρεμα δὲν ταιριάζει ἐστὶν κόρη, ὅταν ἡ μάνα τῆς δὲν ἔχει παρά ξερόφυλλα γιὰ νὰ σκεπάζεται. Δὸς μοῦ το!

Καὶ ἡ Ὁ' Δάλια εἶπε:

— Θὰ γυρῶ ὅλο τὸ χωριό. Θὰ περάσω ἀπὸ τίς καλὸδες καὶ ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Βασιλιᾶ μὲ τὸ καινούργιο μου φόρεμα. Ὅλοι ἐδῶ-πέρα θὰ τὸ γνωρίσουν καὶ θὰ τὸ ἀναγνωρίσουν γιὰ δικό μου. Καὶ ἂν κανένας ἢ καμία θέλῃ νὰ μοῦ τὸ πάρῃ, ἐγὼ θὰ φωνάξω: «Ἔἴνε δῶρο τοῦ Λευκοῦ Ἀρχηγοῦ» ὅποιος ἐπιχειρήσῃ νὰ μοῦ τὸ πάρῃ, θὰ δεθῇ καὶ θὰ δαρθῇ ὡς που νὰ πεθάνῃ!

Καὶ μὲ τὰς λέξεις αὐτάς, ἡ Ὁ' Δάλια ἔβγαλε τὸν σουγιᾶν τοῦ Τζάκ, καὶ τὸν ἔσεισε, καὶ τὸν ἔκαμε νὰστράφη εἰς τὸν ἄερα, ὡς ἡ τεθλασμένη γραμμὴ τοῦ κεραυνοῦ.

Ἡ μητέρα τῆς εἶπε:

— Εἶσαι δυνατὴ καὶ ὑπερήφανη. Καὶ ὁ Ν' Γκαντούρ ὁ ἴδιος δὲν θὰ σὲ νικῶσε. Ἀλλὰ φυλάξου ἀπὸ αὐτόν! φυλάξου ἀπὸ τίς γυναῖκες τοῦ Βασιλιᾶ! φυλάξου ἀπὸ τὸ Βασιλιᾶ τὸν ἴδιο!

Τότε ἡ Ὁ' Δάλια ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν καλύδην.

Αἱ γυναῖκες τοῦ Ἀρχηγοῦ Βασιλέως ἔπαιρναν τὸν ἄερα τῶν παρὰ τὴν ὄχθην τοῦ ποταμοῦ. Ἦτο ἡ ὀδὸς τῆς ἐσπέρας.

Ὅταν εἶδαν τὴν Ὁ' Δάλιαν, τὴν ἐπῆραν διὰ φάντασμα, διότι οὐδέποτε ὕφασμα τόσον ὠραῖον, τόσον λαμπρὸν ἐκάλυψε σῶμα μαῦρον. Ἐπειτα ἐνόμισαν ὅτι ἦτο ἀπεσταλμένη κανενὸς πλουτοῦ ἀρχηγοῦ, γειτονος, ὁ ὅποιος ἔστειλεν μήνυμα μὲ τὴν κόρην του. Καὶ ἐνῶ ἦτοιμάζοντο νὰ τὴν χαιρετίσουν καὶ νὰ τὴν καλωσορίσουν μὲ τὸν ἀπαιτούμενον σεβασμόν, ἔξαφνα ἀναγνωρίζουν τὴν Ὁ' Δάλιαν μὲ τὴν πιστὴν τῆς Λου' Φατού!

Τί εἶνε πάλι αὐτό;..

Ἀπὸ τινος καιροῦ ἡ Ὁ' Δάλια εἶχε κινήσει τὴν προσοχὴν των, καὶ τὴν ἀργῆν των, διότι ἔκαμε τὴν «καμπόσην» καὶ παρουσιάζετο ἐμπρὸς των ἄσεβως, πότε μὲ πᾶννα βραχιόλια, πότε μὲ κορδέλες διαφόρων χρωμάτων, πότε μὲ δακτυλίδια ἀπὸ χάνδρες πολύχρωμες, καὶ τελοσπάντων, καθημερινῶς, κατὶ εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ καὶ νὰ καιμαρώσῃ, πότε ἕνα στολίδι, πότε ἕνα ὄπλον, πότε ἕνα καίγγιδι... Καὶ νὰ τὴν πάλι σήμερα, μ' ἕνα φόρεμα κτυπητόν, στολισμένον μὲ πᾶσιν φύλλα καὶ μὲ ἀνθὴ κόκκινα καὶ

γαλάζια!.. Τί ἦτο λοιπὸν αὐτὴ ἡ Ὁ' Δάλια; Σκλάβια ἢ βασιλοπούλα;

Αὐτὰ ἔλεγαν μεταξὺ των, ἀλλ' ἄρκετὰ μεγαλοφῶνως, αἱ γυναῖκες τοῦ Βασιλέως. Τὰ ἤκουσεν ἡ Ὁ' Δάλια καὶ ἀπεκρίθη:

— Εἶμαι φίλη τῶν Λευκῶν. Καὶ ὅποιος τὰ βόλῃ μαζί μου, θὰ τιμωρηθῇ μὲ θάνατον.

Ὁ Ν' Γκαντούρ τὴν περιγέλασε. Αἱ γυναῖκες ἐθύμωσαν πολύ, ἔκαμαν πρῶχειρον συμβούλιον καὶ ἐπῆγαν νὰ καραπονηθοῦν εἰς τὸν Βασιλέα. Τότε ὁ Βασιλεὺς ἐκάλεσε τὴν Ὁ' Δάλιαν καὶ τῆς εἶπε:

— Αἱ γυναῖκές μου τὰ ἔχουν μαζί σου. Τί τοὺς ἔκαμες; Δικαιολογήσου!

Ἡ Ὁ' Δάλια ἐπροχώρησε χωρὶς φόβου ἀπλωσε τὸ φόρεμά τῆς καὶ ἐπέδειξε τὰ ἀνθὴ τὸν ποῦ καὶ τὰ φύλλα τοῦ ἔβγαλεν ἀπὸ τὴν μέσση τῆς τὴν σουγιᾶν καὶ τὸν ἀνοιγόκλεισε μ' ἐπιτηδεϊότητα τέλος παρουσίασε τὸ δάκτυλόν τῆς εἰς τὸ ὅποιον ἔλαμπε τὸ δακτυλίδι μὲ τίς χάνδρες, τὰ πόδια τῆς καὶ τὰ χεῖρα τῆς μὲ τὰ βραχιόλια.

— Ἴδου τί τοὺς ἔκαμα! εἶπε.

— Ποῦ καλὰ! Δικαιολογήσου τώρα!

— Αὐτὰ τὰ ὠραῖα πράγματα τοῦ μοῦ τὰ φθονοῦν, εἶνε δικὰ μου, ὅπως τὸ νόχι τοῦ κᾶνθηρος ποῦ κρέμεται στὸ στῆθος σου, εἶνε δικὸ σου. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ σοῦ τὸ πάρῃ. Ἀλήθεια;

— Μὰ δὲν τὸ ξέρεις, ὅτι ὅποιος θὰ μοῦ τὸ ἔπαιρνε, θὰ ἐτιμωρεῖτο μὲ βασανιστήρια καὶ μὲ θάνατον; Γιατί αὐτὸ τὸ φυλακτό, ποῦ τὸ φορῶ νύκτα-μέρα, εἶνε τὸ δεῖγμα τῶν ἄθλων μου. Ἐγὼ κινήθησα τὸ θηρίο, ἐγὼ τὸ σκότωσα, ἐγὼ τὸ ἔφαγα. Λέγε λοιπὸν τώρα καὶ τὰ δικὰ σου.

— Κάθε μέρα, ἤρχισεν ἡ Ὁ' Δάλια, τὴν ὥρα ποῦ χαμηλόνει ὁ ἥλιος ἐστὶ σκεπὴ σου, φεύγω ἀπὸ τὸ χωριό. Περνῶ τὸ δάσος. Φθάνω ἐπὶ τὸ σπίτι τοῦ Λευκοῦ Ἀρχηγοῦ. Κάθομαι χάμα, δίπλα ἐπὶ τοῦ γυῖο του, καὶ τὸν ἀκούω. Μοῦ λέει πολὺ σπουδαῖα πράγματα, ποῦ ἐσὺ δὲν τὰ ξέρεις. Καὶ τὰ θυμᾶμαι. Καὶ τὰ γράφω ἐπὶ ἄσπρο χαρτί. Τὰ διαβάξω, τὰ μαθαίνω. Ὅταν γυρίζω, ἔς ὅλο τὸ δρόμο, τὰ ξαναλέω ἀπὸ μέσα μου. Τὴν ἄλλη μέρα πάλι τὰ ἴδια. Καὶ τὴν ἄλλη ξανά, καὶ τὴν ἄλλη... Ἐτσι σὲ λίγο θὰ μάθω νὰ μιλῶ σὰν τοὺς Λευκοὺς. Τώρα, ἂν ἕνας Λευκὸς σοῦ μιλοῦσε, ἐσὺ δὲν θὰ ἤξερες τί σοῦ λέει. Καὶ θὰ εἶχες ἀνάγκη ἀπὸ ἐμέ, γιὰ νὰ σοῦ ἐξηγήσω τὰ λόγια του καὶ νὰ σὲ κάμω νὰ τὰ καταλάβῃς.

Ὁ μαῦρος βασιλεὺς ἤκουε προσεκτικῶς. Ἐξῆφνα εἶπε:

— Πές μου λοιπὸν μερικὰ λόγια τῶν Λευκῶν.

Ἡ Ὁ' Δάλια προσεπάθησε νὰ ἐνθυ-

μηθῇ. Ἐπειτα ἐπρόφερε θριαμβευτικῶς τὰς λέξεις ποῦ τῆς εἶχε μάθη τελευταίως ὁ Τζάκ.

— Οἱ Λευκοὶ εἶνε δυνατώτεροι ἀπὸ τοὺς Μαύρους.

Καὶ ἀμέσως τὸ μετέφρασε.

Ὁ Βασιλεὺς ἔκλινε τὴν κεφαλὴν. Καὶ ἡ μικρὰ Μαύρη διέκρινεν εἰς τὸ πρόσωπόν του ἐκπληξιν καὶ τρόμον.

— Πήγαινε ἐπὶ καλὸ, Ὁ' Δάλια, τῆς εἶπε τότε ὁ Βασιλεὺς. Καὶ πῆς ἐπὶ μεγάλο Λευκὸ Ἀρχηγὸ καὶ ἐπὶ τοῦ γυῖο του, ὅτι ἐγὼ, ὁ Ντα' Σανγκουί, ὁ Βασιλιᾶς, θαυμάζω τὴ δύναμι καὶ τὴ σοφία τους.

Ἡ Ὁ' Δάλια ἐγονάτισε, καὶ διὰ νὰ δεῖξῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τῆς, ἔβγαλεν ἀπὸ τὸ δάκτυλόν τῆς τὸ δακτυλίδι ποῦ τῆς εἶχε κάμῃ ἡ Μαργαλητὴ μὲ χάνδρες, καὶ τὸ ἔπερασεν ἔλαφρά εἰς τὸ μικρὸν δάκτυλον τοῦ Βασιλέως. Καὶ ἐπειδὴ τὸ δακτυλίδι δὲν ἐπροχωροῦσε πάρα κάτω ἀπὸ τὴν πρώτην κλειδώσιν, εἶπε:

— Χάρισέ το ἐστὶν καλλίτερη κόρη σου!

Ὁ Βασιλεὺς ἐμετῆρῆσεν, ἐτριψε τὸ δακτυλίδι εἰς τὸ νόχι τοῦ κᾶνθηρος κ' εἶπε:

— Ἐγὼ κόρες ποῦ ξέρουν τραγοῦδια, καὶ ἄλλες ποῦ ξέρουν χοροὺς. Ἐγὼ κόρες ποῦ ξέρουν σκοποὺς καὶ τοὺς σφυρίζουν μὲ τὸ στόμα, καὶ ἄλλες ποῦ τοὺς παίζουν μὲ τὸν ταμπουρά. Ἀλλὰ καμμιὰ δὲν ἔχω ποῦ νὰ μιλή τὴν ὠραῖα γλῶσσα τῶν Λευκῶν, καὶ καμμιὰ ποῦ νὰ εἶνε τόσο ἐξυπνη καὶ καλὴ σὰν τὴν Ὁ' Δάλιαν.

Τὴν ἄλλην ἡμέραν, ἡ μικρὰ Μαύρη δὲν ἔβλεπε τὴν ὥραν πότε νὰ τρέξῃ εἰς τὸ σπίτι τῶν Λευκῶν καὶ νὰ διηγηθῇ τὰ κατορθώματά τῆς.

Ἡ δικογένεια Φάμπρ ἦτο συνηθισμένη εἰς τὸ ἴδιον δωμάτιον, ὅταν, πολὺ ἐνωρίτερα τοῦ συνηθούς, ἐθεάθη ἀνάμεσα εἰς τὰντικρονὰ δένδρα ἢ μορφῇ τῆς Ὁ' Δάλιας.

— Ν' Γκόμα, ἐφώνασεν ὁ κ. Φάμπρ, πῆς ἐστὶν μικρὴ νὰ μὴ μέσα.

— Μπᾶ! ἔχεις ἀκόμη τ' ὠραῖό σου φόρεμα! ἀνέκραξεν ἐκπληκτικῶς ποῦ δὲν τῆς τὸ εἶχαν πάρῃ πῶς τὸ κατάφερες;

Ἡ Ὁ' Δάλια διηγήθη τότε ὅλα ὅσα ἔκαμε πρὸς ὑπεράσπισίν του.

— Μπράβο! τῆς εἶπεν ὁ κύριος Φάμπρ. Ἐκαμες ὅ,τι θὰ ἔκαμεν ὁ πῶς φρόνιμος Λευκός. Καὶ θὰ σὲ στεῖλω πάλι ἐπὶ καλάτι τοῦ Ντα' Σανγκουί, νὰ τοῦ πῆς ἕνα δῶρο δικό μου, γιὰ τὸ σεβασμὸ ποῦ εἰδείξες σὲ μᾶς.

Ὁ κύριος Φάμπρ ἔσηκώθη, καὶ μετ' ὀλίγον ἔφερεν ἕνα κόκκινον ὕφασμα, εἰς τὸ ὅποιον ἦσαν ἀποτυπωμένα διάφορα ζῶα ὑπερφυσικά: φεῖδια δικέφαλα, λεοπαρδάεις μὲ τρεῖς οὐρὲς καὶ ἐλέφαντες μὲ δύο προβοσκίδες. Ἡ Ὁ' Δάλια ἐγούρλωσε τὰ μάτια ἀπὸ θαυμασμόν, ἤγγισε τὸ ὕφασμα, τὸ πῆρε ἐπὶ χεῖρά τῆς, ἐπλησίωσε τὴν κυρία Φάμπρ καὶ τῆς εἶπε:

— Κάμε το σὺ φόρεμα γιὰ τὸ Βασιλιᾶ, μὲ τὸ μυτερὰ σιδεράκι ποῦ ἀνεδοκατεβαίνει ἐπὶ τὸ σπιτάκι του.

Ὁ Ἀρχηγὸς-Βασιλεὺς ἦτο ἕνας Μαῦρος εὐρωστὸς καὶ καλοδεμένος. Εἰς τὴν μέσσην τοῦ ἔφορουσεν ἕνα εἶδος ὑφάσματος πλεγμένου ἀπὸ χονδρὰ βούβρα τοῦ τόπου, μὲ φράντζες ὀλόγυρα, αἱ ὅποιαι ἐκίπταν πυκναὶ ἕως τὰ γόνατά του. Αὐτὸ ἦτο ὅλη του ἡ ἐνδυμασία. Καὶ εἰς τὸ γυμνόν του στῆθος, δεμένον ἐπίσης εἰς κλεψίδαν ἀπὸ χόρτα, ἐκρέματο τὸ περίφημον φυλακτόν, τὸ νόχι τοῦ κᾶνθηρος, τὸ ὅποιον ἀποτελεῖ ὅλην

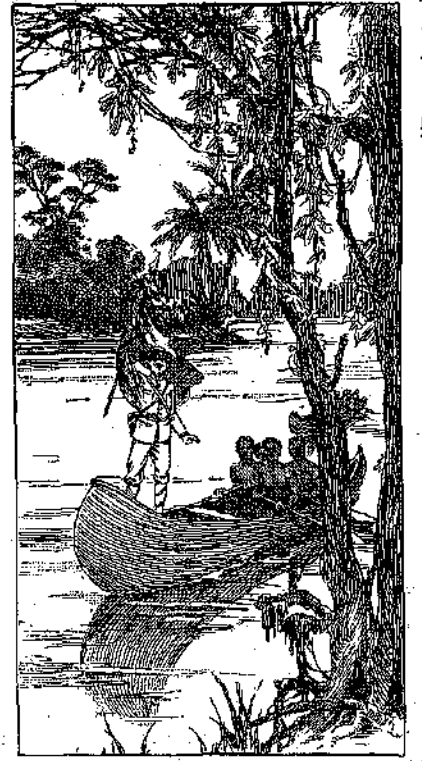
του τὴν δύναμιν καὶ ὄλην του τὴν φήμην.

Ἡ κυρία Φάμπρ ἐπεδοκίμασε τὴν ἰδέαν τῆς Ὁ' Δάλιας. Ἐκοψε γρήγορα τὸ ὕφασμα καὶ τὸ ἔφραψε. Ἡ μικρὰ Μαύρη δὲν ἔλασεν οὔτε ἐν ἀπὸ τὰ κινήματά τῆς. Εἶδεν ὅτι εἶχε κάμημιαν τρύπαν διὰ τὸ κεφάλι καὶ ἄλλας δύο διὰ τὰ χεῖρα. Οὕτω τὸ ὕφασμα μετεβλήθη προχείρως εἰς χιτῶνα πλατῶν καὶ μακρῶν, καὶ ὅταν ἐτελειώσεν, ἡ κυρία Φάμπρ τὸ παρέδωκεν εἰς τὴν Ὁ' Δάλιαν διὰ τὸν Βασιλέα τῆς.

Ἡ μικρὰ τὸ ἔπῃρε κ' ἔτρεξεν εἰς τὸ καλάτι καταχαρούμενη.

Ὁ Βασιλεὺς ἐκάθητο περιστοιχιζόμενος ἀπὸ τὰς γυναῖκας του.

— Μεγάλε Ντα' Σανγκουί, τῷ εἶπεν ἡ Ὁ' Δάλια, οἱ καλοὶ σου τρόποι κατεγοῦητευσαν τὸ μεγάλο Λευκὸ Ἀρχηγὸ. Μοῦ ἔδωκε νὰ σοῦ φέρω αὐτὸ τὸ ὠραῖο φόρεμα. Ἄν μου ἐπαίρνες χθὲς τὸ δικό



«Ὅταν θὰ μὲ ξαναεἶδῃτε, ἡ γαλλικὴ σημαία θὰ κυματίζῃ...» (Σ. 142, στ. β')

μου, θα τον εθύμωνες φοβερά. Έπειδή όμως εσεβάσθης το δώρο του, ο Λευκός Άρχηγός θέλει να έχεις και σύ, ο Μεγάλος Μαύρος Άρχηγός, το ωραιότερο φόρεμα απ' όλα είδαμε ποτέ.

ΟΝτά Ξανγκουί εθαύμασε τα σχέδια και είπε: — Βλέπω ότι αυτό το πανί είνε πολύτιμον και έρχεται από μακριά. Γιατί τα φειδιά των βασιών μας δεν έχουν παρά μόνον ένα κεφάλι, και οι δικαί μας έλέφαντες μία μόνον προδοσιίδα, ενώ εδω βλέπω φειδιά με δύο κεφάλια, λεοπαρδάλεις με τρεις ύπερ κ' έλέφαντες με δύο προδοσιίδες.

Έπειτα προσέθεσε με όχι όλιγωτέραν έκπληξιν: — Άλλά ποιός έκαμε αυτό το φόρεμα; Όταν οι γυναίκες μου και οι κόρες μου θέλουν να ενώσουν δύο κομμάτια πανί, κάνουν τρύπες με άγκάθια για να περάσουν τη χονδρή κλωστή' έδω όμως βλέπω χιλιάδες τρυπίτσες, μικρές, στη σειρά, κανονικώτατες, που ένόνουν τα κομμάτια του φορέματος.

Η Μεγάλη Λευκή Άρχηγίνα ή ίδια το έκαμε, με τη μαγική της βελόνα, γι' άγάπη σου, για να σ' ευχαριστήση που δεν μου πήρες το δικό μου.

Πήγαινε πίσω στη Μεγάλη Λευκή Άρχηγίνα και πές της, ότι στις μεγάλες Παλάβρες (1) θα φορώ το φόρεμά μου με τα δικέφαλα φειδιά και τους έλέφαντες που έχουν δύο προδοσιίδες. Πές της ακόμη, ότι δεν είσαι πιά σκλάβος δική μου, αλλά δική της, γιατί σέ χαρίζω 'ς αυτή και δε θέλω τίποτε εις αντίλλαγμα' και τέλος, ότι είμαι πρόθυμος να κάμω ό,τι μπορώ γι' άγάπη της, και ό,τι θέλη από έμέ, ως μου το μνηύση με την άξια Ό'Δάλια.

Η Ό'Δάλια έσηκώθη, ύπεκλίθη και ήταν έτοιμη να φύγη, όταν ο Βασίλευς προσέθεσε:

Πές μου ακόμη κανένα λόγο των Λευκών.

Η Ό'Δάλια έσκέσθη όλίγον και κατόπι μεταφράσε.

Οι Μαύροι δεν άξίζουν παρά μαζί με τους Λευκούς.

Μπορείς να μου γράψης τα σημεία που περισταίνουν αυτά τα λόγια; ήρώτησεν ο Ντα Ξανγκουί.

Η Ό'Δάλια έβγαλεν από την ζώνη της ένα μολύβι, δώρον του Τζάκ, και είπε:

Που θέλεις να σου τα γράψω;

Νά, έδω, επάνω στο πανί της σκηνής μου. Τις ημέρες των Συμβουλίων, όλοι θα μ' έρωτούν τί λένε αυτά τα σημεία, και αυτό θα είνε τιμή για τους Λευκούς.

(1) Έτσι ονομάζονται τα επίσημα Συμβούλια των Μαύρων. (Σ. τ. Σ.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'. Δυστυχή Τζάκ !..

— Σε άφίνα άρχηγόν της οικογενείας και βασιλέα του σπιτιού μου, είπε μίαν ήμέραν ο κύριος Φάμπρ προς τόν Τζάκ. Διότι έγώ πρέπει να λείψω μερικώς έβδομάδας. Σπουδαίαι διαφοραί έγεννήθησαν μεταξύ του Ντα Ξανγκουί και του αντίχληλου του Γκουμιτί, του Βασιλέως μιας άλλης φυλής του ποταμού. Η δε επέμβασις μου είνε τόσο μάλλον αναγκαία, καθ' όσον από αυτήν εμπορεί να ώφεληθή ή Γαλλία. Φεύγω ή-συχος: έδω είσθε εν άσφαλεία' όμιλείτε την γλώσσαν των ίθαγενών, ως ύπήκοος του Ντα Ξανγκουί. Έχετε βοηθούς την μητέρα σου, την άδελφήν σου, τόν πιστόν Ν' Γκόμαν και την μικράν Ό'Δάλιαν. Αί φιλικαί σχέσεις μας με τόν μαύρον Βασίλευ έστερωθήσαν ακόμη περισσότερο, χάρις εις την επέμβασιν της νέας μας δούλης.

— Θα κάμω ό,τι εμπορώ, απήνησε θαρραλέως ο Τζάκ, ό οποίος, με την ίδεάν ότι έπρόκειτο τώρα να ύπερασπισθή την μητέρα του και την άδελφήν του έν τώ μέσω της άγρίας έκεινης φυλής, ήσθάνθη έξαφνα τόν έαυτόν του άνδριζόμενον.

Η οικογένεια Φάμπρ, συνοδευομένη υπό του Ν' Γκόμα και της Ό'Δάλιας, προέπειψε τόν Λευκόν Άρχηγόν μέχρι της όχθης του ποταμού, όπου τόν έπερίμενεν άκολουθία δούλων εύγενώς αποσταλείσα υπό του Ντα Ξανγκουί.

Ο κ. Φάμπρ είσηλθεν εις το πλοιάριον με τους Μάβρους, και σείων μίαν σημαίαν κυανήν, λευκήν και έρυθράν, ένφώναζε προς τους ίδιούς του:

— Όταν θα με ξαναϊδείτε, ή γαλλική σημαία θα κυματίζη εις μίαν χώραν παραπάνω!

(Έπεται συνέχεια) ΦΩΚΙΩΝ ΘΑΛΕΡΟΣ

ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΓΟΙ

Τ Ο Σ Ο Υ Λ Ι

Παιδιά Μωραιτάκια, περαστικά και ταξειδιάρικα, τραγουδούσανε μέσ' τ' κρασοπουλειό, ύστερ' από φαγοπότι. Στάθηκα να τους άκούσω. Ήταν ένα τραγουδι που δεν τόξερα. Τραγουδι του Σουλιού, από κείνα τα παλιά, που τάσπειρε στα πέρατα ή Δόξα ή φτεροφόρα, ή ίδια που έφερνε στ' αυτιά μου και τούτο τ' άκομεινάρι τ' ακριθό από του Μωριά την άκρη. Σάν αντίλαλος από τα χρόνια τα βαριά φυλακωμένος, που τόν πλάκωναν κι' άξαφνα λευτερώθηκε, ήταν και τούτο τ' τραγουδι το κομματιαστό. Ρεϊτίο από κόσμο ξεχασμένων.

Άφου κόπηκε το τραγουδι, έμεινε ή συντροφιά συλλογισμένη λίγο. Μπήκα τότε κ' έγώ μέσα. Κάθισα σιωπηλός,

ελπίζοντας του τραγουδιού τ' άπόσπωμα: Έλπιδα γελασμένη. Με του τραγουδιού άκόμα τόν άγχο στ' αυτιά τους, οι χωριώτες μιλούσανε ψυχρά.

— Κατά που πέφτει αυτό το Σούλι; ρώτησε ένας τους.

— Έχω άκούση ένα χωριό, Σούλι, κάπου στο Μωριά, ειπ' ό άλλος.

— Κάπου βρίσκεται κατά τη Ρούμελη, άλλος άποκρίθηκε.

— Το Σούλι γράφεται στην ιστορία, βρέ παιδιά, ειπ' ό λογιώτατος της παρέας. Δεν τόχει άκουστά; Που πέφτει δεν θυμάμαι... Έσύ δεν ξέρεις να μάς πής που βρίσκεται το Σούλι;

— Ο λογιώτατος ρωτούσ' έμένα.

— Χάρηκα το τραγουδι σας, μωρέ παιδιά, ειπα γώ. Τι όμορφή γιομάτο και τί λεβεντιά! Να σας ρωτήσω, από που είσαστε;

— Μωραιτες, ειπαν όλοι.

— Για σας, και καλή ώρα στο ταξίδι σας. Είσατε για μακριά; Όσο θυμάστε το τραγουδι αυτό, δε θα χαθήτε. Και την πατρίδα δε θα τη λησμονήσετε.

— Ναι, άλλα δε μάς είπες για το Σούλι...

— Το Σούλι, στο τραγουδι βρίσκεται... άλλου πιά δε θα τ' άπαντήσετε. Όρα καλή, μαύρα παιδιά, που λησμονήσατε το Σούλι. Καλά διάφορα στο μακρινό ταξίδι σας, παιδιά Μωραιτόπουλα!

Ι. ΒΛΑΧΟΥΓΙΑΝΝΗΣ

ΜΙΚΡΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΑΔΕΛΦΡΙΚΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ



1.—Εις αυτό το βουλάκι και εις αυτά τα δοχεία που βλέπετε, ή κυρία Γλυκοστόμου φυλάγει το βύσσινο της χρονιάς. Τα δοχεία του γλυκού, καθώς ήμπορείτε να μετρήσετε, είνε δλα 25. Και καθώς ήμπορείτε να συγκρίνετε, είνε τριών μεγέθων, τρία μεγάλα, επτά μέτρια και δεκαπέντε μικρά. Κάθε ράφι έχει ποικίλον αριθμόν δοχείων, και δοχεία διαφόρων μεγέθων: τρία μικρά,

τρία μέτρια και έν μεγάλο υπάρχουν εις το επάνω ράφι' δύο μεγάλα και έξι μικρά εις το μεσαίον ράφι, κτλ. Μη νομίζετε όμως ότι ήμπορείτε να γελάσετε την κυρία Γλυκοστόμου, και να της πάρτε κανέν δοχείον ή να της αδειάσετε κανέν άλλο! Θα το καταλάβη άμέσως, και χωρίς να μετρήση, και χωρίς νανούξη τα δοχεία. Άρκει να ζυγισθ. Διότι είξερα, καλό έστι εις κάθε ράφι υπάρχουν σωστές είκοσι άκάθες γλυκό.

Τώρα που αυτό το ξυύρετε και σεις, ήμπορείτε να μου ειπήτε: πούσιν γλυκό άκριθώς περιέχει καθέν από τα μεγάλα δοχεία;

Έδώ σας θέλω !..

Τι; τά χάσατε !.. Μα δεν είνε δε και τόσο δύσκολον! Άνόησαστε το πρόβλημα άλγεβρικόν, άλλ' ή όνομασία δεν πρέπει να σας τρομάξη. Και Άλγεβραν άν δεν έμάθατε, ήμπορείτε να λύσετε το πρόβλημα πρακτικώς, άρκει να σκεφθήτε όλιγον έπως πρέπει. Έμπρός!

2.—Εις τόν διαγωνισμόν αυτόν ήμπορουν να λάβουν μέρος όποσιν θέλοι όσοι έχουν ψευδώνυμον έγκραμμένον διά το 1909, οι δε λοιποί επί πληρωμή 10 λεπτών, εις γραμματόσημον συνοδεύον την άπάντησιν.

3.—Αί άπάντησεις, γραμμέναι εις χωριστόν φύλλον χάρτου, είνε δεκταί μέχρι της 30' Άπριλίου.

4.—Βραβεύομεθα ήτοι ήμισυ των όριμένων δι' όλους τους μικρούς διαγωνισμούς (Ίδα Όδηγόν, Κεφ. Ε') και δια κλήρου, εάν όρθάς λύσεις στείλου πολλοί.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

Τ Ο Π Ο Τ Α Μ Α Κ Ι

Άκούραστο γλυστράει το ποταμάκι, Τραγουδι ψιθυρίζει μυστικό, Ο ήλιος την ήμέρα το χρώσκει Τη νύχτα κάπου άστέρι μαγικό.

Στο διάβα του άνθίζουνε λουλούδια Όλα χαριτωμένα, ταπεινά, Το ποταμάκι κελαιδεϊ τραγουδι. Και τρέχει, τρέχει πάντα βιαστικά.

Σάν το ποτάμι θέλω κ' ή ζωή μου Δροσάτη να παρνάη και καθαρή, Χαρούμενη να νοιώθω την ψυχή μου Κι' άκούραστη γλυκά να κελαιδή.

Μ' άν ίσως κ' έτοιμάζει ή μαύρη Μοίρα Στο πέρασμά μου πέτρας και βουνά, Θεοίσει το γαλήνιο ποταμάκι! Και, χείμαρρος, μ' άφροσύ γοργοπερνά!

ΜΕΛΟΠΟΙΗΣΗ ΛΟΓΟΘΕΤΟΥ

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο μικρός Νίκος, ό οποίος φαίνεται ότι δεν έχει πολύ μνημονικόν, έτιμωρήθη μίαν ήμέραν από τη μαμά του και άρχισε να κλαίει.

Έξαφνα εσώπασε και άνέκραξε: — Γιατί κλαίω;

— Εσώλη από του Στρατηλάτου της Άσίας *

Ο Πατέρας: — Προσέχετε τα παλιά και λερωμένα βιβλία! είνε γεμάτα μικρόβια.

Ο Νίκος: — Μη φοβάσαι, μπαμπά, και δεν πίνω ποτέ μου βιβλίο.

— Εσώλη από του Μεγάλου Άλεξάνδρου *

Μαμπά, ό Μιμης σκοτώνει όλα τα μωρήκια του κήπου! — Τι κακός !.. — Κακός βέβαια, γιατί... δε μάφνει να σκοτώσω κ' έγώ !..

— Εσώλη από του Μαυροθαλασσίτου

ΚΣΛΥΜΜΑΤΑ έρυθρά, με χρυσά γραμματα δια τόν τόμον της «Διαπλάσεως» του 1908. Οι επιθυμούντες να χρυσοδέσουν τόν τόμον του 1908, δύνανται να προμηθευθούν εκ του Γραφείου μας έν τουτότον κάλυμμα, κομψόν και στερεόν. Στέλλεται και ταχυδρομικώς άντι φρ. 1,75.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ"

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Χριστός Άνστη, παιδιά μου! Το φιλι της Αγάπης στέλλω προς όλους, και παρακαλώ τόν εκ νεκρών άναστάντα Σωτήρα να σας διδή ύγειαν και φωτισιν, πάντοτε προς το καλύτεν, προς την πρόδον, προς την ευτυχίαν!

ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ Κ. ΦΑΙΔΩΝΟΣ

Με το σημερινόν φυλλάδιον διανέμεται και Άγγελία περί τών Έργων του κ. Γρηγορίου Ξενοπούλου (Φαίδωνος.) Έίνε τέσσαρα κομψότατα, χαριτωμένα βιβλία, ήτοι οι τρεις τόμοι (Σειρά) τών «Διηγημάτων» του και ή «Μαργαρίτα Στέφαν». Εις όσους δεν τά έχουν, συνιστώ να τ' άποκτήσουν, είτε βλαμζή, είτε όλίγον κατ' όλίγον. Έίνε ωραία βιβλία, πολύ τέρπνα και πολύ ωφέλιμα, που όλοι ο κόσμος τά επήνεσεν ως από τα καλύτερα της φιλολογίας μας. Πρέπει να έχετε εις την βιβλιοθήκην σας τα έργα του άγαπητού σας Φαίδωνος, ό οποίος καθ' έβδομάδα σας τέρπει και σας διδάσκει με τας «Αθηναϊκάς Έπιστολάς» του.

Διά περισσοτέρας πληροφορίας, άναγνώσατε μετα προσοχής την Άγγελίαν.

Η Τριακονταετηρίς της Διαπλάσεως θα έορτασθή εις τόν Πανρασόν την Πέμπτην της δευτέρας εβδομάδος του Πάσχα (κατά πᾶσαν πιθανότητα.) Όσοτε έχομεν καιρόν να τά ξαναπούμε.

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οδδέν ψευδώνυμον έγκρίνεται ή άναγνωσται άν δεν συνοδεύεται από τού δικαιοφάματος φρ. 1. Τα έγκρινόμενα ή άναγνωσμένα ίσχύουν μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1909. Όσα συνοδεύονται από α, άνήκουν εις άγρία, και δα από κ. εις κοίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα: Χλόη, κ. (Μ. Α.) Ίδα, κ. (Μ. Α.) Μερέζι, κ. (Σ. Μ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν νατταλλάξουν: το Ίδανιον Μειδίαια (0) με Ποντιμίνον Διαβάτην, Ζαννιθινόν Πανσέν, Καλλιτεχνικήν Ψυχήν, Κουροσιάνιν, Άνακρίοντα, Ίδανικότητα, Δισαγγοπούλιν, Άλτ— ή Ίδανική Μορφή (0) με Ένδοξον Μέλλον, Άνθοδον Έλαιάν, Άνοιχτάραδον Άρσενκιάδα, Κουροσιάνιν, Δόξαν της Ελλάδος, Φλάμπουρο της Έλευθερίας— το Άρωμα της Άνοίξεως (0) με Αλυσιάν Άριστοκράτιδα, Δισαμυρομινήν Ζαππίδα, Ησιώτικον Άρωμα— το Μεσοβόλον Ίον (0) με της Φράντης τ' Άγιογιολούδο, «21», Καμάρι της Μάννας.

Η Διαπλάσις ασπάζεται τοδς φίλους της: Σαρφιδόσορον (έλαβα, ευχαριστώ) Άρωμα της Άνοίξεως (ήταν ωραία τα σοκολατένια άπιδάκια; έγώ ξεύρω κάτι μυγαλένια, που είνε θαυμάσια! πώς επήγε ή έκδρομή; περιμένα την περιγραφήν) Μυροβόλον Ίον (έστέιλια! επή εις την Τεργινήν Δοδόν περαστικά.) Ρήγων Φερόδιον (έληρθη ή θεωρία σου είνε όρθή. έξ ιδωμεν τώρα και την Βεβαίω, Έργον Δύτοκρότορο, ήμπο-

ρεϊς να στέλλης τας λύσεις την τελευταίαν ήμέραν της προθεσμίας. Δεν είνε σπουδαίον ξεκούρασμα το να παραλείπω από τα φυλλάδια του Ίουνίου την Άλληλογραφίαν. Σηκούρασμα θα ήτο, άν ήμπορούσα να κάμνω κ' έγώ διακοπές ένα μήνα τουλάχιστον, — τόν Ίουνιον, όταν έχετε την μελέτην των έξετασεων. Τι λέτε;

Δόγη της Βενετίας, Παιδικά Πνεύματα ήμπορείς να μου στείλεις όποτε θέλεις. Αυτά δεν ύπάγονται εις Διαγωνισμόν ώστε να ύπαρξη προθεσμία. Εύχαριστώ διά τ' όφαιον βιβλίον περί της Περιβάλλουσας τών Προσφύγων. Ναι, σ' εγγύρισα εις την Θην και 11ην σελίδα.

Όχι, Όναυροπόλε Κρης, διότι ή συνδρομή είνε ήδη ηδξημένη εις το ανώτατον όριον. Δεν λέγω ότι δεν ύπάρχουν και άκριώτερα περιοδικά, άλλα μη λησμονήσης ότι το ίδιοι μας άπευθύνεται προς παιδιά και προς εφήβους, οι όποιοι δεν θα ήδύναντο να πληρώσουν παραπάνω. Όσοτε ή βελτίωσις και ή αβήσις του φύλλου μόνον διά του έσπαθώματος ήμπορεί να κατορθωθή.

Έλπίζω, Μαυροθαλασσίτη, ότι δεν θάρηγήσης πλέον τόσον να μου γράψης, και μάλιστα από τεμπελιάν... Α, είνε φοβερόν και αυτό το αεικνικόν ελάττωμα! Ο κ. Φαίδων εύχαριστήθη πολύ με αυτά που γράφεις.

Χαίρω πολύ έγινες καλά, Καρναίς, και σ' ευχαριστώ πολύ διά τ' έσπαθώμα' δε ήθελα βέβαια να το όφειλω εις την άρρώστιαν σου, — άλλ' άφού ήτο περαστικά... Γράφε μου τώρα συχνότερα.

Ίδα, παρέπεσεν ή έπιστολή σου και μόλις σήμερον σου έγγραψω το ψευδώνυμον σου, από τόν Νοέμβριον! Η ζωή δεν ήμπορεί να είνε πάντα ή ίδια. Έρχεται καιρός που τα παιδικά όνειρα τά διαδέχεται ή πραγματικότητα. Καί ποτέ αυτή δεν είνε ωραιότερα από τα όνειρα. Άλλά δεν πρέπει να είσαι άδυσχεστημένη. Νά, μου στέλλεις την συνδρομήν σου από χρήματα που μόνη σου έκέρδισες. Άλλ' αυτό, άγαπητή μου, είνε πολύ μεγάλη ευτυχία!

ΕΓΚΡΙΣΙΣ ΨΕΥΔΩΝΥΜΩΝ

[Οδδέν ψευδώνυμον έγκρίνεται ή άναγνωσται άν δεν συνοδεύεται από τού δικαιοφάματος φρ. 1. Τα έγκρινόμενα ή άναγνωσμένα ίσχύουν μέχρι της 30 Νοεμβρίου 1909. Όσα συνοδεύονται από α, άνήκουν εις άγρία, και δα από κ. εις κοίτσια.]

Νέα ψευδώνυμα: Χλόη, κ. (Μ. Α.) Ίδα, κ. (Μ. Α.) Μερέζι, κ. (Σ. Μ.)

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Μικρά Μυστικά επιθυμούν νατταλλάξουν: το Ίδανιον Μειδίαια (0) με Ποντιμίνον Διαβάτην, Ζαννιθινόν Πανσέν, Καλλιτεχνικήν Ψυχήν, Κουροσιάνιν, Άνακρίοντα, Ίδανικότητα, Δισαγγοπούλιν, Άλτ— ή Ίδανική Μορφή (0) με Ένδοξον Μέλλον, Άνθοδον Έλαιάν, Άνοιχτάραδον Άρσενκιάδα, Κουροσιάνιν, Δόξαν της Ελλάδος, Φλάμπουρο της Έλευθερίας— το Άρωμα της Άνοίξεως (0) με Αλυσιάν Άριστοκράτιδα, Δισαμυρομινήν Ζαππίδα, Ησιώτικον Άρωμα— το Μεσοβόλον Ίον (0) με της Φράντης τ' Άγιογιολούδο, «21», Καμάρι της Μάννας.

Η Διαπλάσις ασπάζεται τοδς φίλους της: Σαρφιδόσορον (έλαβα, ευχαριστώ) Άρωμα της Άνοίξεως (ήταν ωραία τα σοκολατένια άπιδάκια; έγώ ξεύρω κάτι μυγαλένια, που είνε θαυμάσια! πώς επήγε ή έκδρομή; περιμένα την περιγραφήν) Μυροβόλον Ίον (έστέιλια! επή εις την Τεργινήν Δοδόν περαστικά.) Ρήγων Φερόδιον (έληρθη ή θεωρία σου είνε όρθή. έξ ιδωμεν τώρα και την Βεβαίω, Έργον Δύτοκρότορο, ήμπο-

εφαρμογήν) Δεικνύεται η Πλοίαρχον αγά-
σιν, ὅτι δημοσιεύονται ὅλα τ' ἀποτελέσματα)
Τροποποιησάντων (χαίρω πού έγινες καλά
καί πού θά μοῦ γράψης τώρα συχνά) Χαρί-
μιαν Γ. Χ. (εὐχαριστῶ πολύ) Κόμημα
Μογερζόστον (βεβαίως, θά περιγράψω ἐν ἐκ-
τάσει τὴν ἐορτήν) Ἑλληνικὴν Θάλασσαν
(πού ἀπὸ τώρα χαίρεται πού κλησιάζει ἀπὸ
μυρωμένον καλοκαιράκι μὲ τὰ λουλουδάκια
τοῦ καί μὲ τὰς τόσας ἐκδρομάς του εἰς τὸν
Βόσπορον) Δόξαν τῆς Ἑλλάδος (χαίρω πού
έγινες καλά κ' εὐχαριστῶ διὰ τὰ εὐγλωττα
συγχαρητήρια) Μίαν τῶν Κόριτων (ἰδέε
παραπάνω τὶ ἀπάντω πρὸς τὸν Δόγγη τῆς Βε-
ντίας) Ἀδοξιακὸν Στόλον (ἐστειλε ἐκ δευ-
τέρου τὰ ζητηθέντα) Δόρον τοῦ Γάνου (ἐλή-
φθησαν καί ἐστάλησαν εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄρον)
Μέγαν Ἀλέξανδρον, κτλ.

Εἰς ὅσας ἐπιστολάς εἶδα μετὰ τὴν 24
Μαρτίου, θάπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Αἱ λύσεις δεκταί: ἐξ Ἀθηνῶν καὶ Πε-
ραιῶς μέχρι τῆς 14 Ἀπριλίου ἐν τῶν Ἑ-
παισιῶν μέχρι τῆς 25 Ἀπριλίου ἐν τοῦ Ἑ-
ζωτερικοῦ μέχρι τῆς 12 Μαΐου.

Ὁ χάρις τῶν λύσεων, ἐπὶ τοῦ ὁμοίου ὁόν νά
γεύσῃ τὰς λύσεις των οἱ διαγωνιζόμενοι
πολεῖται ἐν τῷ Γραφεῖο μου εἰς φανέλ-
λους, ὃν ἕκαστος περιέχει 20 φύλλα
καί τιμᾶται φρ. 1.)

180. Δεξιόγραφος.

Συμφωνοῦμε στὰς ἰδέας
Στις καρδιές, τὸν χαρακτήρα,
Γιατὶ πῆρες ἓνα γράμμα
Καὶ τοῦ Λάβαν κόρη πῆρα.

Ἐστάλη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Αἰγλῆς

181. Συλλαβογραφος.

Γράμμα εἶνε τὸ πρῶτον μου
Γράμμα τὸ δευτέρον μου,
Καὶ ἄνθρωπος δὲν γίνεται
Χωρὶς τὸ σύνολόν μου.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Γερμανοῦ

182. Στοιχειοτονογραφος.

Χρῶσά εἶνε τὰ μαλλιά μου,
Μετὰ τὰ ξητὰ γράμματά μου.
Μ' ἔν με πέντε μὲ ἀφίσης,
Καὶ τὸν τόνον μου κινήσης,
Θά θαυμάσης, θά μυσίσης.

Ἐστάλη ὑπὸ Θεανδίας Μ. Δουμάκη

183. Δημιῶδες Αἰνίγμα.

Μακρὸς λιγνὸς καλὸγερὸς
Καὶ πῆρα ἢ κεφάλαιόν του.

Ἐστάλη ἀπὸ τὸ Μικρὸ Διαβολάκι

184. Τρίγωνον.

- *** = Νῆσος ἑλληνική.
- *** = Μῆρος τοῦ λόγου.
- ** = Ρῆμα.
- ** = Ἄρθρον.
- * = Φωνήεν.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Ναυάρχου τῆς Σαλαμῖνος

185. Περιβόλημα.

Ἔρα καλῆ, πρωτοβοσκῆ
Τῶν ἐκατὸ προβάτων!
— Ἄν εἶχα τόσα δυν' φορές,
Καὶ τὰ μισὰ ἀν' ὅσα ἐγω,
Κι' ἀκόμη πέντε καὶ πενήντα,
Θά ἤμουνα πρωτοβοσκῆς
Τῶν ἐκατὸ προβάτων.
Πόσα εἶχεν ὁ βοσκὸς;
Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Στοιχειωμένου Βασιλέα

186—190. Μαγικὸν Γράμμα.

Τῆ ἀνταλλαγὴ ἐνὸς γράμματος ἐκάστης τῶν
κάτωθι λέξεων, δι' ἐνὸς συμφώνου, τοῦ αὐ-
τοῦ πάντοτε, νά σχηματίζουσι ἄλλαι τόσαι
λέξεις: Μάχη, βᾶτος, εἰκῶν, ἴσκος, οἶκος.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Πίετρε-Πατριῆς

191. Ἀμροστιχῆς.

Τάρχη τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων
ἀποτελοῦν ἀρχαῖον Ἔρωα.

- 1, Βασιλίτσα τῶν Θεῶν.
- 2, Φυσικὸν φα-
νόμενον.
- 3, Νῆμα.
- 4, Πόλις τῆς Ἑλλά-
δος ἢ μυθολογικὸν πρόσωπον πολυόμματον.
- 5, Πατὴρ ἱστορικῶ.
- 6, Ἀρχαῖος ληστής.

Ἐστάλη ὑπὸ τοῦ Μωροῦ Λόγγη

192. Ἑλλισοσύμφωνον.

α-ο-ο-η-α-ου-α-ε-αι-ο-ο.
Ἐστάλη ὑπὸ Νιούβης Πιρυνέλη

193. Γίγας Ἰνδιός.

Α2 (ἐπίρρημα χρόνου) τ1 (ἄρθρον) π5
(ἐπίρρημα χρόνου) β5 (ἐπίθετον συχρητικόν).
Ἐστάλη ὑπὸ Κωνστ. Ρέτου

Τέλος τοῦ 112ου Διαγωνισμοῦ.
Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου ἀρχίζει νέος.

ΛΥΣΕΙΣ

τῶν Πνευματικῶν Ἀσκήσεων τοῦ φύλλου 9,
73. Αἰθψός, (αἰ, διψός).—74. Μέγατρα-
Μέγατρα.—75. Λάγος-Λαγός.—76. Νηπιου-
νηλιον.

77. θ θ 78-80. 1) Πολλοὶ
ΗΡΑ φίλοις ἐοικότες,
ΕΛΑΤΗ οὐκ εἶσι. 2) Χά-
ΚΕΡΚΥΡΑ ριταις δέχονται καὶ
ΜΕ ΕΣ ΣΗ ΝΙ Ο Σ ἀμοιβὰς ἀποδοῦ-
ναι. 3) Ὁ φρονῶν
ὡς ἐχθρὸν λυπεῖ ἐαυτόν.—81. Βούλου ἀπέ-
σκευζοῦμαι, μὴ σαυτὸν μόνον.—82. ΒΥΖΑΣ,
ΟΡΥΖΑ, ΑΙΜΩΝ (ΒΟΑΣ, ὙΡΙΕῦς, ΖΥΜῆ,
ἌΖΩτον, ΣΑΝΙς).—83. Κτημάτων ἀπάν-
των τιμιωτάτων ἀνήρ.—84. Οἱ ποιη-
τοὶ τῶν ἐπιθυμιῶν εἰσι θεοὶ (ὑπὸ νι ρητόν
ἐπὶ θῆ μὲ - ὄν εἰς ἰδοῦ - λῆ.)

ΠΡΩΤΗ ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ

ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΟ 1909

Εἰς τὴν κληρωτίδα ἀπέθεσαν οἱ ἀριθμοὶ 1 ἕως 1836 οἱ ἀντιστοιχοῦντες πρὸς τοὺς
ἀριθμοὺς τῶν ἀποδείξεων πληρωμῆς, τὰς ὁποίας εἶδον οἱ πληρωσάντες μέχρι 1ης
Μαρτίου συνδρομῆν ἀνηλθῶν, ἐξαμηνίαν ἢ τρίμηνον, ἐντός τῆς ὁποίας συμπε-
ριλαμβάνοντο ἢ 28 Φεβρουαρίου. Ἐκλήρωθησαν δὲ κατὰ σειρὰν εἰ ἐξῆς 51 ἀριθμοὶ:
423, ἐκέρδιον ἐν ὁρολόγιον τῆς τῆς τῆς.
1606, 31, ἐκέρδιον ἑκαστος τόμου Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας δραμιῶν
40 κατ' ἐκλογὴν του.
367, 1832, 714, ἐκέρδιον ἑκαστος τόμου Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης ἀξίας
δραμιῶν 25 κατ' ἐκλογὴν του.
511, 1864, 62, 1123, ἐκέρδιον ἑκαστος τόμου Διαπλάσεως καὶ Βιβλιοθήκης
ἀξίας δραμιῶν 15 κατ' ἐκλογὴν του.
736, 1682, 1417, 1219, 1112, ἐκέρδιον ἑκαστος ἀνὰ μίαν ἐτησίαν συνδρομὴν
Ἑκπλάσεως τοῦ 1910.
1820, 1158, 277, 1649, 163, ἐκέρδιον ἑκαστος ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ Ἑργέλου
τῆς Ἀνάγης.
491, 76, 91, 594, 1658, 1050, 161, 401, 1387, 503, ἐκέρδιον ἑκαστος
ἀνὰ ἓνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Β Περιοδῶν ἐν τῶν τιμωμένων φρ. 3, 50.
1347, 909, 812, 1030, 129, 940, 207, 1355, 84, 526, 1473, 179,
385, 1661, 455, 60, 1398, 849, 315, 1329, ἐκέρδιον ἑκαστος ἀνὰ
ἓνα τόμον Διαπλάσεως τῆς Α' περιόδου ἐν τῶν τιμωμένων 1 φρ.
894, ἐκέρδιον μίαν Δαξιοφόρον Ὀμιλοῦ τῆς Ἑθνικῆς Γραφεῖας, ἀξίας δρ 100.

Η ΑΠΟΣΤΡΟΦΗ τῶν δώρων πρὸς μὲν τοὺς κατόχους τοῦ πρώτου καὶ τῶν τεσσαράκοντα
τελευταίων ἀριθμῶν θά γίνη μαζὶ μὲ τὸ 18 φύλλον τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος, χωρὶς νά
δικαιῶται τις νά ζητήσῃ ἀντικατάστασιν τοῦ ὑπο τῆς τῆς τῆς ἀπονεμηθέντος αὐτῷ δώρου
δι' ἄλλου, ὅτε τῆς οὗτε κατατῆρας ἀξίας. Οἱ δὲ κατόχοι τῶν ἀριθμῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκέρ-
ρισαν τόμους κατ' ἐκλογὴν τῶν, παρακαλοῦνται νά μᾶς δρῶσιν ποῖους ἐπιθυμοῦν νά λάβουν.

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΛΗΡΩΣΙΣ τῶν δώρων τοῦ 1909, θά γίνη τὴν Α' Κυριακῇ
τοῦ Ἰουνίου καὶ θά λάβουν μέρος εἰς αὐτὴν πάντες ἀνεξαιρέτως οἱ συνδρομηταί, ὅσοι ἀπλή-
ρωσαν ἤδη, ἢ θά πληρώσων μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς Κληρώσεως συνδρομῆν ἐτησίαν, ἢ ἀν-
εξαμηνίαν, ἢ ἐξαμηνίαν, ἢ τρίμηνον, ἐντός τῆς ὁποίας νά συμπεριλαμβάνοντο ἢ 31 Μαΐου
1909. Εἶνε δὲ τὰ δῶρα τῆς δευτέρας Κληρώσεως ὅμοια μὲ τὰ τῆς Πρώτης, ἀπὸ τοῦ τε-
λευταίου βίου ἀριθμοῦ, ὃ ὁποῖος ἦτο ἐξαίρετικὸς διὰ τὴν πρώτην Κληρώσιν μόνον.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Ἡ λέξις με ἀπ' ἅ τὰ στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν
λεπτά 10, διὰ δὲ τοὺς συνδρομητάς μου λεπτά 5
μόνον, μὴ παρ' ἅ τὰ στοιχεῖα τοῦ διπλάσιον, καὶ μὴ
κ' ἐφ' ἅ τὰ τοῦ τετράσιον. Ἐκδύσεις ὄρος 15 λέ-
ξεις, δηλαδή καὶ αἱ διγώνοντες τῶν 15 πληρῶν-
ται ὡς νά ἦσαν 15. Ὁ πορίσθε σίγχο, ἔσο
καὶ ἀπὸ μίαν λέξιν, μὴ κοπῶσαι ἢ κοπῶσαι ἢ ἀπ' ἅ
στοιχεῖα τῶν 8 στιγμῶν, ἀπολογίζεσαι ὡς ἐξ λέξεων
ἀπλῶν.— Αἱ μὴ συνδεδεόμενα ὑπὸ τοῦ ἀντιτίμου
ἀγγεῖλαι δὲν δημοσιεύονται.

Μενεξεδέσιο Μπουκετόκι. Ὅταν τρι-
γύρω εἰς τοὺς κλόνους φυτεθῶσιν ἀγκυράδες
δύνασαι νά διαταρῆξῃς αὐτοὺς; ; Ἐγὼ ἐδου-
νατὼ !! Δὲν ἤλπιζα ποτὲ ὅτι ὁ καιρὸς ἤδου-
νατο νά ἐπιδράσῃ τόσῳ πολὺ !! Συνενοου-
μεθα; ; Ἑλληνικῆς Καρδία (Θ, 183)

Συγχαίρω ἐγκαρδίας φίλιατον Ἡρόμαχον
τῆς Ἑλευθερίας διὰ λαμπρὰν αὐτοῦ ἐπι-
τοχίαν. Ἡρόμαχος τῆς Ἰδίας (Θ, 481)

Στὸν φίλιότῳ μου Ἑθνικὸν Στόλον,
ἀναχωροῦντα διὰ τὴν γλοκυτῆν μας
πατρίδα εὐχομαι καλὸ ταξίδι καὶ ταχεῖαν
ἀνταμῶσιν. Σερροφίλοσος (Θ, 185)

Καλὸς τὸ δέχτηκες, Ἄνθος τῆς Χίου.
Σερροφίλοσος (Θ, 186)

Δέξου ἐγκάρδια συλλυπητήρια, Διονύσιε
Σ. Ραζῆ, ἐπὶ τῆ ἀπώλειᾳ προσφιλοῦς
μας ἀδελφῆ σου.— Ἀνθόσος Ἐλαίη, Ἄρωμα
τῆς Ἀνοξέως, Ἑλληνικῆ Ναυαρχία, Μυρο-
βόλον Ἴον, Τερανὴ Ἀοιδός, Τριλειουσι-
λοῦλα. (Θ, 187)

Δέξου τοῦ Γάνου! Τὰ τόσον ὠραῖα καὶ γε-
μάτα καινοτομίαν καὶ ποιήτην Μ. Μου-
στικά σου, μ' ἔκαμαν νά θαυμάσω περισσότε-
ρον τὴν μεγάλην ψυχὴν σου. Εἶνε ἀληθῶς
μία ἐξαιρετικὴ ἀπόλαυσις διὰ τοὺς ἀποκτίν-
τας αὐτὰ. Ἔγες, Ἄφες τοῦ Γάνου.— Ὁ συμ-
μαθητῆς σου Πονιμένος Διαβάτης. (Θ, 188)